

Povídej (vzpomínky při poslechu Petra Nováka a . . .)
Pjotyr Kanya

Povídej, ospalá slza
stéká pomalou cestou
po tvé tváři.
spadnouce na polštář, usnula.

Povídej, cesty a návraty,
po krajině nářků,
chladné hvězdy tě
se smíchem pronásledují.

Povídej, smuteční průvod,
rudé oči uniforem,
zemřely hladem,
po včerejším brutálním rozjímání.

Povídej, schoulená v rozpacích,
schizofrenní duše,
spící, snící, v ruce svíci,
stále netušící co chce.